

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-287/20-5

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

Printirano: 13-10-2020

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/20-01/428		
Ur. broj: 383-01/20-10		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Eptisa Adria d.o.o. Zagreb, Charlesa Darvina 8/V, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Vodovod i kanalizacija d.o.o. Karlovac, Gažanski trg 8, Grad Karlovac, Karlovac, Banjavčičeva 9, HEP-ODS d.o.o., Elektra Karlovac, Karlovac, V. Mačeka 44, Gradska toplana d.o.o., Karlovac, T. Ujevića 7 i Grad Duga Resa, Duga Resa, Trg Sv. Jurja 1, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 23. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/428, urbroj: 354-01/20-7 od 7. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere kojom se naručitelju Vodovod i kanalizacija d.o.o., Karlovac, Grad Karlovac, HEP-ODS d.o.o., Elektra Karlovac, Gradska Toplana d.o.o. Karlovac i Grad Duga Resa zabranjuje nastavak provedbe otvorenog postupka javne nabave broj objave: 2020/S 0F5-0019392, predmet nabave: usluge nadzora nad projektom Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracije Karlovac-Duga Resa, do pravomoćnog okončanja upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na dokumentaciju o nabavi (dalje: DON) u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F5-0019392, predmet nabave: usluge nadzora nad projektom Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracije Karlovac-Duga Resa (u svrhu provedbe zajedničke javne nabave naručitelja: Vodovod i kanalizacija d.o.o., Karlovac, Grad Karlovac, HEP-ods d.o.o., Elektra Karlovac, Gradska Toplana d.o.o. Karlovac i Grad Duga Resa-ovdje: zainteresirana osoba).

Tužitelj osporava zakonitost navedenog rješenja navodeći da je tuženik propustio utvrditi bitne činjenice te da je pogrešno primijenio materijalno pravo i to odredbu članka 200. stavka 1. i 2. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16.-dalje: ZJN) u vezi s člankom 399. stavkom 2. toga Zakona. U tužbi u bitnome navodi da DON nije jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te je ponuditeljima onemogućen izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i podnošenje usporedivih ponuda. Ponavlja navode žalbe u kojoj se kao primjer nezakonitosti i nepravilnosti DON-a pozvao na odredbe određenih točaka i to: u Knjizi 1, točka 2.8 Rok početka i završetka ugovora i u Knjizi 2, točka 3. Trajanje ugovora, koje u cijelosti citira. Smatra da iz tih odredbi nije moguće utvrditi koji se period pružanja usluge nadzora smatra relevantnim za izradu ponuda, zbog čega ne postoji identično polazište za formiranje cijene ponude jer u situaciji u kojoj nije poznat rok trajanja usluge stručnog nadzora, određivanje vrijednosti takve usluge može biti tek nasumično, što rezultira ponudama koje nisu usporedive, te nije jasno kako naručitelj može osigurati jednak pristup ocjeni ponuda i ravnopravni položaj svih ponuditelja ako nezna s kojim je trajanjem pojedini ponuditelj kalkulirao cijene. Navodi da je u žalbi zatražio izmjenu roka pružanje usluga na način da on bude fiksni, kao i u slučaju ugovora o izvođenju radova, a ne indikativan i očekivan, jer izračun cijene predmetne usluge temeljem roka pružanja usluge koji nije precizno i nedvojbeno utvrđen nije moguće i ponuditelja se dovodi u situaciju u kojoj pri izračunu treba preuzeti neuobičajen rizik samostalne procjene roka trajanja usluge iako se i sam naručitelj ograđuje oko stvarnog trajanja te usluge. Pri tome ističe da je trošak predmetne usluge stručnog nadzora u direktnoj korelaciji s vremenom pružanja usluge, koje je i Pravilnikom o standardu usluga projektiranja i/ili stručnog nadzora osoba građevinske struke definirano kao temeljna jedinica za izračun troška obavljanja usluga stručnog nadzora. Osporava utvrđenje tuženika da je naručitelj u DON-u (Knjiga 1, točke 2.1., 2.4., Knjiga 2 Projektni zadatak, Troškovnik) opisao predmet nabave određivši dovoljan broj dokumenata i značajke samog predmeta nabave opisom sadržaja usluge koja treba biti pružena i da postojanje određenog potencijalnog elementa neizvjesnosti u pogledu točnog početka izvršenja predmeta nabave ne znači samo po sebi neuobičajen rizik na strani ponuditelja pri izračunu cijene usluge, te smatra da je takav stav suprotan smislu i odredbama ZJN-a. Nadalje navodi da količina građevinskih radova nad kojima treba provoditi nadzor nije automatski povezana sa količinom vremena pružanja usluge nadzora, jer nadzor jednako obavlja uslugu unatoč usporenoj dinamici i u slučajevima kada izvođač radova kasni. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo pri odlučivanju o tim žalbenim navodima, prihvaćajući neutemeljeni navod naručitelja da ne može propisati rok početka jer navedeno ovisi o postupcima javne nabave kojima se obavljaju radovi, dok trajanje usluge nadzora ne može utvrditi jer ovisi o izvođačima radova, koji još nisu niti odabrani.

Tužitelj nadalje smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo u pogledu odlučivanja o žalbenom navodu koji se odnosi na način plaćanja usluge. Smatra spornim odredbe DON-a u Knjizi 1, točka 7.16 Rok, način i uvjeti plaćanja, te u Knjizi 3, članak 4. Obračun i dospijeće plaćanja, kao i u Knjizi 1, točka 7.32 Izmjene ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, prema kojima naručitelj plaćanje usluge stručnog nadzora većim dijelom (80% vrijednosti osnovnog ugovora nadzora) veže uz izvršenost ugovora o radovima koje pružatelj usluge nadzire, a razmjerno postotku vrijednosti izvedenih radova iz obračunske situacije izvođača radova u odnosu na ukupno ugovorenu vrijednost pojedinačnog ugovora sklopljenog sa izvođačem radova odnosno u razmjernom postotku od stvarno izvršenih radova. Navodi da je takva odredba nepravična i suprotna načelu savjesnosti i poštenja propisanim Zakonom o obveznim odnosima jer uzrokuje očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu pružatelja usluge nadzora radova, koji iako je

obvezan za cijelo vrijeme trajanja ugovora pružati uslugu u punom opsegu, za istu možda neće biti u cijelosti plaćen odnosno plaćanje za uslugu neće biti razmjerno resursima uložanima u pružanju iste nego će ovisiti o činidbi treće strane (izvođača radova). Ističe da je Projektnim zadatkom (Knjiga 2, točka 2.2. Detaljan opisa obveza izvršitelja) definirano 78 obveza nadzora za vrijeme realizacije ugovora o građenju, koji opseg obveza značajno nadilazi opseg usluga nadzornog inženjera definiranih Zakonom o gradnji, od kojih je samo oko 10% direktno vezano na fizičko izvođenje radova, dok sve ostale obveze nisu ovisne o činjenici izvode li se radovi ili ne, odnosno u kojoj mjeri izvođenje radova prati planiranu dinamiku i rokove izvođenja radova. Napominje da čak i u slučaju potpune obustave radova, izvršitelj usluge nadzora i dalje nastavlja pružanje većeg dijela svoje usluge sukladno specificiranim obvezama u Projektnom zadatku, dok u slučaju usporene dinamike izvođenja radova i nadalje obavlja uslugu u punom ugovornom opsegu te ima identične mjesečne troškove, temeljem kojih je izračunao ponudbenu cijenu, dok prema odredbama DON-a naručitelj za to vrijeme ima obvezu platiti pružatelju usluge samo fiksni dio cijene (20% ugovorne cijene) i razmjerni dio varijabilnog dijela cijene. Tužitelj zaključuje da bi prihvaćanjem stava naručitelja kako u situaciji prekida radova pružatelj usluge ima pravo samo na naplatu 20% fiksnog dijela usluge, a u slučaju usporenog izvođenja radova samo na umanjenu vrijednost usluge (proporcionalno vrijednosti izvedenih radova), pružatelj usluge nadzora bio doveden u situaciju u kojoj obavlja punu uslugu definiranu Projektnim zadatkom a da za takovu uslugu naplaćuje samo dio svojih stvarnih troškova. Nadalje smatra da, ako se Projektnim zadatkom traži od pružatelja usluge da u svakom trenutku realizacije projekta pruža najmanje 90% ugovornih usluga, nije prihvatljivo niti pravično da se za tako pružanu uslugu fiksno naplaćuje samo 20 % ugovorene cijene, dok naplata preostalih 80% vrijednosti usluge ovisi o vrijednosti izvedenih radova, koja ima minoran utjecaj na stvarne troškove pružanja usluge nadzora, jer najveći utjecaj na troškove usluge ima vrijeme pružanja te usluga. Vezano za potraživani iznos u slučaju produženja trajanja pojedinačnih ugovora o građenju sklopljenih s izvođačem radova, ukazuje na nepreciznost i dvojbenu odredbu DON-a jer se u Knjizi 1, točka 3.32 navodi da se obračun varijabilne mjesečne vrijednosti nadzora zadržava i u periodu produljenja usluge nadzora, dok se istovremeno u Knjizi 3 Prijedlog ugovora u članku 5. stavku 11. navodi da izvršitelj u slučaju produljenja usluge nadzora nema pravo na varijabilni dio vrijednosti te usluge. S obzirom na navedeno smatra da pravila plaćanja uređena DON-om predstavljaju zloupotrebu povlaštenog položaja naručitelja, koji prisiljava ponuditelje temeljem postupka javne nabave na zaključenje ugovora koji nije izraz volje ugovornih strana i čije zaključenje podrazumijeva prihvaćanje rizika na strani ponuditelja te ga stavljaju u neravnopravan položaj prema naručitelju u smislu pristajanja na pružanje dijela usluge bez pravične naknade. Ističe stoga da je ugovor o javnoj nabavi koji proizlazi iz ovakovog postupka nezakonit, jer je suprotan načelu savjesnosti i poštenja, načelu ravnopravnosti ugovornih stranaka kao i osnovnim načelima Zakona o obveznim odnosima. Predlaže da ovaj Sud osporeno rješenje tuženika poništi i potražuje trošak upravnog spora.

Tužitelj također predlaže da Sud, u svrhu izbjegavanja teške i nepopravljive štete koja bi mu mogla nastati nastavkom postupka predmetne javne nabave po opisanoj nezakonitoj dokumentaciji o javnoj nabavi, izda privremenu mjeru sukladno članku 47. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS).

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže isti odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Smatra neosnovanim traženje tužitelja da se plaćanje usluge nadzora vrši prema određenom vremenskom periodu odnosno prema vremenu prisutnosti nadzornog inženjera na gradilištu, a ne prema obavljanoj aktivnosti

nadzora, budući da su predmet nabave aktivnosti navedene u dokumentaciji o nabavi (Projektnom zadatku i Troškovniku) za koje je predviđeno trajanje te ujedno određen njihov početak i završetak. Smatra da na temelju tih podataka ponuditelj može sastaviti ponudu bez preuzimanja neuobičajenih rizika, s obzirom i na to da je u predmetnoj djelatnosti više nego uobičajena okolnost da naručitelj u trenutku provođenja postupka nabave za uslugu nadzora ne može znati točan datum prisutnosti nadzornog inženjera. Navodi da tužitelj neosnovano ukazuje na nemogućnost podnošenja usporedivih ponuda, jer za sve ponuditelje vrijede ista pravila odnosno uvjeti s obzirom na koje će naručitelj pregledavati i ocjenjivati ponude, čime je osigurana ravnopravnost svih ponuditelja i usporedivost njihovih ponuda. Oспорava navode tužitelja da prema postojećim odredbama DON-a plaćanje neće biti razmjerno resursima uložanim za pružanje usluge nadzora odnosno da neće biti plaćen za svo vrijeme dok obavlja tu uslugu, s obzirom da ponuditelj neće biti u obvezi izvršiti bilo koju drugu uslugu (aktivnosti) osim onih određenih kao predmet nabave. Ističe da su ponuditelji upravo za te aktivnosti dužni u ponudi odrediti svoju cijenu i za njih će biti plaćeni, a ako se rok izvršenja usluga produži, eventualno zbog kašnjenja izvođača radova kod izgradnje, u skladu s pravilom iz Knjige 1, točka 7.32 odabrani ponuditelj će biti plaćen kada te usluge izvrši. U odnosu na navode koji se tiču plaćanja naknade za uslugu nadzora u slučaju produženja trajanja pojedinačnih ugovora o građenju, ističe da je DON u tom dijelu sukladan odredbama iz članaka 314. do 321. ZJN, koji propisuju pravila o izmjeni ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, pa tako i pravilo o granici povećanja cijene do 30% u slučaju da dođe do produženja roka vršenja usluge nadzora, koja odredba je inkorporirana u DON i bila bi primjenjiva i da ju naručitelj nije naveo u dokumentaciji. Stoga tužitelj neosnovano navodi da u slučaju produženja roka pružanja usluga i povećanja cijene preko 30% ne bi bio plaćen za izvršene, dodatne usluge. Navodi da u žalbenom postupku nije utvrdio postojanje mjerodavnog propisa koji bi branio ugovaranje naknade za izvršenje usluge nadzora na način predviđen u DON-u i to u fiksnom i varijabilnom dijelu te u omjerima 20% naprama 80% i vezivanjem naknade uz vrijednost nadziranih radova. Što se tiče ilustrativnih primjera koje tužitelj u tužbi navodi ističe da je, ukoliko se u praksi dogodi da izvođač radova na pojedinoj aktivnosti ne ostvari nikakav ili vrlo mali napredak u radovima u određenom mjesecu, DON-om predviđen fiksni dio koji se obračunava za cijelo vrijeme trajanja ugovora, pa izvršitelj usluge nadzora ne bi bio zaknut za redovno mjesečno plaćanje (prihod), iz čega proizlazi da je propisani način obračuna i plaćanja pogodniji za izvršitelja usluge nadzora jer će ostvarivati redovan prihod i za vrijeme dok izvođač radova ne ostvaruje ugovoreni napredak u izvođenju radova i kada izvršitelj usluge nadzora sukladno tome ne izvršava u potpunosti aktivnosti koje su propisane kao predmet nabave. Ističe pri tome da drugi postupci javne nabave i praksa naručitelja u propisivanje dokumentacije o nabavi nije obvezujući izvor prava pri ocjeni zakonitosti dokumentacije o nabavi konkretnog postupka javne nabave.

Nadalje tuženik smatra da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz članka 47. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS) za izdavanje privremene mjere, jer tužitelj nije dostavio nikakove dokaze da trpi štetu koja se ne bi mogla nadoknaditi odnosno dokaze o teško nadoknadivoj šteti koju bi eventualno mogao imati u slučaju provedbe postupka javne nabave prije okončanja upravnog spora, pri čemu ističe da je eventualna materijalna šteta nadoknadiva jer za to postoje sudski mehanizmi naknade štete.

Sud je sukladno odredbi članka 6. ZUS-a tužitelju dostavio odgovor tuženika na tužbu. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ispitujući zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik odbijanjem žalbe tužitelja izjavljene na dokumentaciji o nabavi u

predmetnom postupku javne nabave nije povrijedio zakon na štetu tužitelja. Pri tome je tuženik razmotrio sva odlučna pitanja i ocijenio navode žalbe, a koje tužitelj ponovno iznosi u ovoj tužbi, te je za svoju odluku dao valjane i iscrpne razloge, utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Odredbom članka 200. stavka 1. ZJN propisano je da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

Prema stavku 2. istog članka Zakona, dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja.

Suprotno navodima tužitelja, osporavanim odredbama dokumentacije o nabavi, koja sadržava sve podatke propisane Zakonom i Pravilnikom o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: 65/17.-dalje: Pravilnik), nisu povrijeđene odredbe citiranog članka 200. ZJN. Naime, nakon izvršenog uvida u spisu priloženu dokumentaciju o nabavi, ovaj Sud također nalazi da rok početka i završetka izvršenja usluge nadzora nad naprijed navedenim Projektom u predmetnom postupku javne nabave određen u Knjizi 1,2.8. DON-a nije određen na način da ponuditeljima onemogućava izračun cijene bez preuzimanja neuobičajenih rizika odnosno da su rokovi toliko neodređeni da bi doveli u pitanje mogućnost tržišnog natjecanja.

Naime, s obzirom na to da je u konkretnom slučaju predmet nabave usluga nadzora nad projektiranjem i građenjem komunalnih vodnih građevina za vodoopskrbu i odvodnju otpadnih voda, nadzora nad projektiranjem i građenjem uređaja za solarno sušenje mulja iz procesa pročišćavanja otpadnih voda te nadzora nad projektiranjem i građenjem javnih prometnica i javne rasvjete, infrastrukture distribucije električne energije, distribucijske mreže toplinske energije i elektroničke komunikacijske infrastrukture, pravilno je utvrđeno da se te usluge stručnog nadzora ne mogu realizirati odvojeno od izvođenja navedenih radova prema ugovorima o građenju i ovisе, između ostalog, i o samoj dinamici realizacije ugovora o građenju, pa su rokovi fleksibilni i podložni promjenama uslijed objektivnih okolnosti.

Naručitelj je sukladno članku 205. ZJN na potpun i nedvojbен način u Knjizi 1, točka 2.1. i 2.4, te Knjizi 2: Projektni zadatak, Troškovnik, opisao predmet nabave (opseg radova, aktivnosti, zadatke i obveze izvršitelja). Nadalje u DON-u je jasno određeno ukupno očekivano trajanje izvršenja radova koji su predmet usluge nadzora, kao i očekivano trajanje usluge nadzora (Knjiga 1, točka 2.8 i Knjiga 2.poglavlje 3.), te je navedeno približno trajanje pojedinih elemenata projekta. Ove se odredbe odnose na sve ponuditelje bez razlike. Isto tako s obzirom da su svi ponuditelji DON-om upoznati sa vrstom i količinom radova na kojima je potrebno provoditi uslugu nadzora i sa dovoljnim brojem elemenata koji određuju predmet nabave, tuženik je pravilno utvrdio da na temelju postojećih podataka ponuditelji mogu odrediti sredstva potrebna za izvršenje predmeta nabave i u kojem razdoblju ih treba osigurati, s obzirom da je poznato predviđeno trajanje radova odnosno očekivano trajanje pružanja usluge izvršenja nadzora nad radovima. Pri tome Sud prihvaća zaključak tuženika da postojanje određenog potencijalnog elementa neizvjesnosti u pogledu točnog početka izvršenja predmeta nabave ne predstavlja samo po sebi neuobičajeni rizik na strani ponuditelja pri izračunu cijene usluge, koja se sastoji i od drugih sadržajnih elemenata.

U odnosu na prigovor nepravilno određenog načina obračuna i plaćanja izvršene usluge Sud nalazi da su odredbe DON-a o načinu obračuna cijene usluge jednake za sve moguće ponuditelje, jasne su i nedvojbene te nisu protivne načelima obveznog prava.

Prema točki 7.16 DON-a: Rok, način i uvjeti plaćanja (Knjiga 1), izvršitelj može započeti pružati uslugu nadzora i obračunavati svoje usluge po pojedinim stavkama Troškovnika od datuma početka ugovora o građenju, a iznos situacija za izvršene usluge se

utvrđuje kao zbroj fiksnog i varijabilnog dijela za svaku stavku Troškovnika, s time da fiksni dio iznosi 20% vrijednosti nadzora nad pojedinim ugovorom o građenju a varijabilni dio iznosi 80% vrijednosti nadzora za svaku aktivnost (komponentu) sukladno troškovničkim stavkama. Fiksni dio obračunava se mjesečno kroz ukupno ugovoreno razdoblje provedbe usluge osnovnog ugovora, a završetak obračuna usluga nadzora za pojedinu aktivnost je dan izdavanja konačne potvrde o preuzimanju za tu aktivnost, neovisno o eventualnom konačnom obračunu izvođača te izvršitelj s danom izdavanje te potvrde ima pravo na obračun kao da je izvođač izveo 100% ugovorenih radova, te aktivnosti i plaćanje obavljenih usluga će se vršiti temeljem ovjerenih privremenih i okončane situacije od strane naručitelja. Način određivanja vrijednosti fiksnog dijela i varijabilnog dijela usluge nadzora jasno je i detaljno propisan u navedenoj točki DON-a kao i u članku 4. Obračun i dospijeće plaćanja Knjige 3 DON-a (Prijedlog ugovora).

Kako iz citiranih odredbi DON-a proizlazi da se pružatelju usluge nadzora plaća predviđeni fiksni dio ugovorene cijene za cijelo vrijeme trajanja ugovora, izvršitelj usluge nadzora ostvarivat će redovni mjesečni prihod i za vrijeme dok izvođač radova ne ostvaruje ugovoreni napredak u izvođenju radova i kada izvršitelj usluge nadzora sukladno tome ne izvršava u potpunosti aktivnosti koje su propisane kao predmet nabave, te time izvršitelj usluge nije zaknut za redovno mjesečno primanje, kako to tuženik pravilno navodi u obrazloženju osporenog rješenja.

Također, prema točki 7.32 Knjige 1 DON-a (Izmjene ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja), predviđena je mogućnost sklapanja dodatka ugovoru o javnoj nabavi u slučaju nastupanja takovih okolnosti za vrijeme trajanja ugovora koje zahtijevaju produljenje roka izvršenja usluge nadzora, za koje izvršitelj te usluge nije kriv, na koje izmjene će se primijeniti odredbe članka 314. do 321. ZJN.

Odredbom članka 316. ZJN propisane su pretpostavke za izmjenu ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja bez provođenja novog postupka javne nabave. S obzirom na navedeno tužitelj neosnovano smatra da je unošenjem u DON odredbe u granici povećanja cijene do 30% nezakonito i nepravično. Iz osporavanih odredbi DON-a (Knjiga 1, točka 7.32) razvidno je da izvršitelj usluge ima pravo dodatnog potraživanja radi produženog roka, koja se utvrđuju u fiksnom mjesečnom iznosu na način da se ugovorena mjesečna vrijednost usluga nadzora za svaku aktivnost sukladno stavkama Troškovnika pomnoži sa 20%, dok se obračun varijabilne mjesečne vrijednosti nadzora zadržava i u periodu produljenja na način iz točke 7.16 Knjiga 1 DON-a, a iznos okončane situacije je ugovorena cijena osnovnog ugovora uvećana za fiksni mjesečni iznos za onoliko mjeseci koliko je rok bio produžen umanjena za do tada obračunate iznose. Stoga tužitelj neosnovano navodi da on snosi rizik izvođačeve i naručiteljeve krivnje, kao izvanrednih okolnosti te da u slučaju potrebe za produljenjem pružanje usluge nema pravo na naknadu troškova odnosno da plaćanje neće biti razmjerno resursima uložnim u pružanju usluge.

Okolnost da je u Knjizi 2, točki 2.3 Zadaci nadzornih inženjera, predviđena svakodnevna prisutnost i praćenje izvođenja radova, kao i ostale obveze nadzora definirane Projektnim zadatkom koje, prema navodima tužitelja nisu direktno vezane za fizičko izvođenje radova, ni na koji način ne utječe na plaćanje ni fiksnog ni varijabilnog dijela imajući u vidu da je predmet nabave usluga nadzora pa je zahtjev da izabrani ponuditelj za vrijeme trajanja ugovora/projekta ima angažirane stručnjake neophodan uvjet osiguranja izvršenja ugovora o predmetu nabave, s time da to ne znači da će nadzorni inženjeri trebati biti na gradilištu i kada se na njemu ništa ne gradi.

S obzirom na navedeno, prema ocjeni ovoga Suda tuženik odlučujući o žalbi nije pogrešno primijenio materijalno pravo te je osporenim rješenjem žalba tužitelja pravilno

odbijena na temelju članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN. Kako navodi tužbe nisu osnovani niti od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari, valjalo je temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora je odbijen sukladno članku 79. stavku 1. i 4. ZUS-a (točka II. izreke presude).

Prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere nije osnovan budući da tužitelj nije dostavio dokaze o mogućnosti nastanka teške i nepopravljive štete, u slučaju provedbe postupka javne nabave prije okončanja upravnog spora pri čemu tuženik pravilno navodi da eventualna materijalna šteta nije nenadoknativa. Stoga je sukladno članku 47. ZUS-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 23. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten/ službenik

Tanja Nemečić

